

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa T.(...) Kancelarii Prawniczej spółki komandytowej z siedzibą w W.

przeciwko D.(...)

o zapłatę

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 maja 2010 r.,

skargi strony powodowej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 21 kwietnia 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę i zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów postępowania wszczętego wniesieniem skargi.

Uzasadnienie

Skarga Spółki komandytowej T.(...) Kancelaria Prawnicza o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 kwietnia 2009 r. [II Ca (...)] pozbawiona jest dwóch niezbędnych elementów tej skargi, a wymienionych w art. 424⁵ § 1 pkt 3 i 5 k.p.c.

Z mocy art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (w stanie sprawy: wyroku oddalającego apelację, a nie – jak omyłkowo podano – oddalającego powództwo) powinna wskazywać przepis prawa, z

którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, a brak takiego wskazania skutkuje obowiązkiem odrzucenia skargi (postanowienie SN z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06 niepubl.). Oceniana skarga wymogu tego nie spełnia, powołując się jedynie na naruszenie przez Sąd odwoławczy „... opisanych powyżej przepisów prawa ...”, a wskazanych w ramach spełnienia wymogu przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia. Tymczasem wypełnienie obowiązku związanego z wymogiem określonym w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. nie może być zastąpione przez odwołanie się jedynie do podstaw skargi i ich uzasadnienia, ponieważ przesłanki wskazane w pkt 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, odmienne funkcje i cele (postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I VNP 12/06, niepubl.; postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 13/06, niepubl.).

Ponadto w skardze nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ strona skarżąca ograniczyła się tylko do stwierdzenia, że skarga kasacyjna została odrzucona postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 22 czerwca 2009 r. [sygn. II WSC (...)] ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., Nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji, dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia także w drodze innych środków prawnych (np. skargi o wznowienie postępowania) nie było i nie jest możliwe (postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., Nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., Nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania wszczętego wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).